

Αμάν, μας έπνιξε ο εσπρέσο

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Μέσα στο κεντρικό και πολυτελές «Καφέ-Μπαρ-Ζαχαροπλαστέιον» του οποίου την μόνιμη πελατεία αποτελούσαν κάτι δανδήδες και κάτι σαχλά δεσποινίδια, που το πρόσωπό τους έμοιαζε με αποτυχημένη πολυχρωμία εβδομαδιαίου περιοδικού, ξεγελάστηκε και μπήκε ένας σοβαρός και αξιοπρεπής κύριος.

Του Θωμά Σιταρά - Συγγραφέα - Αθηναιογράφου

Ο άνθρωπος, ανύποπτος, βρήκε ένα απόμερο τραπεζάκι και κάθισε. Φαίνεται, όμως, ότι είχε κάποιο ραντεβού, γιατί προτού κάτσει έψαξε προσεκτικά όλο το κατάστημα με το βλέμμα του, και κοίταξε και το ρολόι του δύο-τρεις φορές.

Πιθανότατα ήταν να συναντήσει κάποιον άλλο κύριο -το ραντεβού του δεν φαινόταν για ύποπτο- για μια σοβαρή υπόθεση. Σίγουρα το σημείο συνάντησης το είχε ορίσει ο άλλος.

Χτύπησε τα χέρια του και παρουσιάστηκε το γκαρσόνι.

- Παρακαλώ.
- Τι θα μου φέρεις παιδί μου;
- Ο,τι θέλετε.
- Καφέ έχεις;
- Μάλιστα.

- Κάνε μου ένα.
- Πώς τον θέλετε;
- Βαρύ γλυκό.
- Ορίστε;
- Βαρύ γλυκό.
- Τι εννοείτε;
- Τι «τι εννοώ;»! Εννοώ βαρύ γλυκό!
- Δεν έχουμε!
- Πώς;
- Βαρύ γλυκό, που ζητάτε, δεν έχουμε.
- Βρε, παιδί μου, δεν σε ρώτησα αν κάνετε καφέ και μου είπες ότι κάνετε;
- Μάλιστα.
- Ε, τότε πώς μου λες πως δεν έχετε;
- Δεν έχουμε βαρύ γλυκό.
- Και τι έχετε τότε;
- Εσπρέσο!

Ο σοβαρός κύριος θύμωσε.

- Σα δεν ντρέπεσαι που το λες κιόλας! Κάνε μου έναν ορθόδοξο καφέ επιτέλους. Ακου εσπρέσο;
- Άλλο καφέ δεν κάνει το κατάστημα κύριε. Ή εσπρέσο ή βιενουά!
- Και νομίζεις ότι είμαστε υποχρεωμένοι να πίνουμε αυτές τις καφετιές σαπουνάδες; Στην Αθήνα είμαστε αγαπητέ μου! Ή μήπως δεν είμαστε; Τι είδους μόδες είναι αυτές που ανοίξατε τώρα τελευταία; Τράβα μέσα και πες τους να κάνουν ένα ελληνικό καφέ!
- Δεν γίνεται κύριε...

- Μωρέ άντε που σου λέω...
- Το κατάστημα, ξέρετε...
- Να το βράσω το κατάστημα. Τι λέει απέξω; «Καφέ-Μπαρ» δεν λέει;
- Λέει.
- Ε, τότε είσαστε υποχρεωμένοι να μου φτιάξετε τον καφέ που ζητάω!
- Μα όταν λέμε «καφέ» εννοούμε εσπρέσο...
- Εμείς όταν λέμε καφέ, εννοούμε καφέ. Δεν εννοούμε αηδίες. Είσαστε Έλληνες μωρέ ή δεν είσαστε; Τι εσπρέσο και πράσινα άλογα; Επιναν οι πατεράδες σας εσπρέσο; Από πού είσαι του λόγου σου;
- Από το Καρπενήσι.
- Εχετε στο Καρπενήσι εσπρέσο;
- Οχι.
- Αισθάνεται κανείς εκεί την έλλειψή του; Σαν δεν ντρεπόμαστε λέω εγώ!

Ο σοβαρός κύριος σηκώθηκε νευριασμένος και έψαξε να βρει τον καταστηματάρχη για να του κάνει τα παράπονά του...

Αλλά δεν τον βρήκε. Είχε πάει στο απέναντι καφεενδάκι... για να πιει το καφεδάκι του!

(Βασισμένο σε χρονογράφημα του Αλέκου Σακελλάριου για την εφημερίδα «Ασύρματος» 1940)

Πηγή: ekirikas.com